

**MINISTERUL JUSTIȚIEI
AL REPUBLICII MOLDOVA**

*MD - 2012, mun. Chișinău,
str. 31 August 1989, nr. 82
tel.: +373 22 20 14 24
web: www.justice.gov.md,
e-mail: secretariat@justice.gov.md*

01.07.2024 nr. 04/1-6114
la nr. 15/2-06/148 din 25.06.2024

**Ministerul Finanțelor
Cancelaria de Stat**

Cu referire la examinarea proiectului de hotărâre privind aprobarea proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (ce vizează politica bugetar-fiscală și vamală pentru anul 2025) (**număr unic 502/MF/2024**), comunicăm următoarele.

Potrivit notei informative, măsurile de politică fiscală și vamală pentru anul 2025 au drept scop soluționarea constrângerilor economice sesizate de către contribuabili și au menirea de a concretiza situațiile ambigue a cadrului normativ și a aduce mai multă claritate asupra înțelegerii și aplicării acesteia, identificarea instrumentelor de suport a populației, precum și continuarea procesului de armonizare a legislației Republicii Moldova la practicile Uniunii Europene.

Obiectivele de politică fiscală și vamală propuse pentru anul 2025, conform autorului, deși poartă un caracter „neinvaziv” sub aspect de implicații complexe și sunt axate în mare parte pe intervenții tehnice sau de concretizare, totuși păstrează prerogativele politicilor fiscale și vamale promovate pe parcursul anilor precedenți.

Astfel, implementarea măsurilor de politică fiscală și vamală propuse se vor realiza prin modificarea Codului fiscal, Codului vamal, precum și legile conexe acestora.

La forma actuală a proiectului sunt de semnalat unele propuneri și observații:

La art. I –modificarea Legii nr. 845/ 1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi:

Potrivit redacției actuale a art. 10 pct. 5¹ din Legea nr. 845/1992, „Nerespectarea prevederilor art.7¹ se sancționează conform legislației. Controlul respectării prevederilor art. 7¹ se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat.”.

Totodată, art. 7¹ din legea vizată impune agenților economici (cu excepția asociațiilor de economii și împrumut și organizațiilor de creditare nebanară) obligația, în termen de până la 1 iulie a anului imediat următor, să instaleze terminale de plată fără numerar ale băncilor comerciale și/sau societăților de plată licențiate de Banca Națională a Moldovei și să asigure posibilitatea de achitare a plăților prin intermediul acestora în subdiviziunile (cu excepția rețelelor de comerț ambulant) în care, pe parcursul anului calendaristic precedent, veniturile din vânzări cu ridicata

și/sau cu amănuntul și/sau din prestarea de servicii prin intermediul echipamentelor de casă și control au depășit suma de 500 000 de lei, cu excepțiile prevăzute la pct. 2.

Amendamentul la pct. 5¹ al art. 10 din Legea nr. 845/1992, constă în instituirea unei sancțiuni în cazul nerespectării art. 7¹ din lege, expus sub următoarea formulă: „Nerespectarea prevederilor art.7¹ se sancționează cu amendă de 4000-6000 lei pentru fiecare caz. În cazul în care agentul economic nu s-a conformat prevederilor art. 7¹ în termen de 30 de zile de la data aplicării amenzii, i se va aplica o amendă în mărime de 16000-18000 lei. Controlul și aplicarea sancțiunilor se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat.”.

Prevederile generale actuale ale art. 10 pct. 5¹ din Legea nr. 845/1992, cu specificarea survenirii răspunderii, se constată a fi declarative. Examinând legislația în domeniu, fapta privind neinstalarea terminalelor de plată fără numerar ale băncilor comerciale și/sau societăților de plată licențiate de Banca Națională a Moldovei, în condițiile art. 7¹ Legii nr. 845/1992, nu este calificată drept infracțiune, nici contravenție sau ca fiind o încălcare a legislației fiscale. Or, răspunderea juridică este prevăzută de normele materiale, ce stabilesc tipul concret de răspundere (penală sau contravențională), determină faptele și sancțiunile pentru comiterea acestora.

Urmare analizei dispozițiilor pct. 5¹ al art. 10 din Legea nr. 845/1992, înaintate de autor, nerespectarea obligației ce decurge din art. 7¹, atrage sancțiunea, aplicabilă de Serviciul Fiscal. Respectiv, se va examina oportunitatea aprecierii faptei privind nerespectarea prevederilor art. 7¹ din Legea nr. 845/1994, eventual, ca încălcare a legislației fiscale. Or, în sensul Codului fiscal, tragerea la răspundere pentru încălcare fiscală înseamnă aplicarea de către Serviciul Fiscal de Stat, în condițiile prevăzute de legislația fiscală, a unor sancțiuni față de persoanele care au săvârșit încălcări fiscale.

Nemijlocit asupra cuprinsului pct. 5¹ al art. 10 din Legea nr. 845/1992 din proiect:

Cu referire la enunțul doi, conform căruia „În cazul în care agentul economic nu s-a conformat prevederilor art. 7¹ în termen de 30 de zile de la data aplicării amenzii, i se va aplica o amendă în mărime de 16000-18000 lei” necesită o formulare precisă, or, redacția din proiect este susceptibilă multiplelor interpretări. Or, din cuprinsul normei ar deriva ideea potrivit căreia sancționarea în cazul neîndeplinirii cerinței prevăzute la art. 7¹, ar avea loc în interiorul termenului de 30 zile.

Mai mult, se va ține cont că, în temeiul art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, persoana vizată în decizia asupra cazului de încălcare fiscală urmează să o execute în termen de 30 de zile din data comunicării. Or, data aplicării sancțiunii poate fi diferită de data comunicării despre aplicarea sancțiunii.

Subsecvent, se constată că, la prin aplicarea sancțiunii sub forma amenzii, în cazul în care agentul economic nu s-a conformat prevederilor art. 7¹ în termen de 30 de zile de la data aplicării primei amenzi, nu ar respecta dreptul de a nu fi sancționat

de mai multe ori pentru una și aceeași faptă. În susținerea celor menționate, considerăm relevant de a remarca prevederile art. 249 alin. (2) lit. c), conform cărora „Decizia privind clasarea cazului se pronunță în cazul în care există, pentru același fapt, în privința persoanei trase la răspundere pentru încălcare fiscală, o decizie privind aplicarea unei sancțiuni fiscale”.

În contextul celor menționate infra, se va examina oportunitatea amendării Legii nr. 845/1994 în modul propus de autor.

La art. II- modificarea Codului fiscal nr. 1163/1997:

La pct. 1, luând în considerare că cuvântul „filială” se regăsește doar la art. 5 sbp. 29), conform uzanțelor se va indica expres elementul structural din care urmează a fi exclus acest cuvânt. Cu referire la substituirea cuvintelor „de încălcare fiscală” cu cuvintele „de încălcare a legislației”, se va lua în considerare că îmbinarea de cuvinte se regăsește în mai multe forme gramaticale (a se vedea art. 214, 216, 241, 253 etc), motiv pentru care intenția de modificare se va reda după cum urmează: „cuvintele „de încălcare a legislației” la orice formă gramaticală se substituie cu cuvintele „de încălcare a legislației” la forma gramaticală corespunzătoare.”.

La pct. 2, referitor la sbp. 36) din cod, pentru precizie se propune completarea după cuvintele „precum și oricare altă activitate” cu termenul „independentă”. Suplimentar, din sintagma „legislația în vigoare”, cuvintele „în vigoare” se vor exclude”, ca fiind inutile. Regula generală este că referințele la actele normative reprezintă referințe la legislația în vigoare și doar pentru excepțiile de la regulă se va specifica dacă este vorba despre legislația aplicabilă la un anumit moment.

La pct. 6, nu este clar raționamentul condiționalității termenului de „cel puțin 3 ani” a deținerii în proprietate a autoturismului până la data înstrăinării, în vederea neimpozabilității venitului obținut urmare a înstrăinării acestuia, și nici nota informativă nu conține argumentele de rigoare. Suplimentar, cuvintele „în final” sunt inutile, respectiv se vor exclude, or, în cazul procedurii de completare, unitatea lingvistică se introduce la final.

La pct. 8, referitor la art. 24 alin. (19²), în temeiul art. 42 alin. (5) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, denumirea Codului educației se va completa cu numărul de ordine, ca element de identificare, la care se va adăuga anul în care a fost adoptat (obiecție valabilă pentru toate cazurile similare).

La pct. 18, referința la litera „l)” se va substitui cu litera „k)”.

La pct. 20, cu referire la modificarea art. 52 „Organizațiile necomerciale”, considerăm neplauzibil argumentul autorului de neacceptare a propunerii pentru scutirea de impozit pe venit a organelor de autoadministrare a profesiilor conexe justiției, invocând „extinderea spectrului de facilități fiscale”, atât timp cât organele de autoadministrare a profesiilor conexe justiției îndeplinesc toate cerințele impuse

organizațiilor necomerciale pentru scutirea de impozit pe venit, prevăzute la art. 52 alin. (2) al Codului fiscal nr. 1163/1997.

Prin Legea nr. 281/2016 cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare din 01.01.2017, în alin. (1) art. 52 Cod fiscal au fost indicate expres organizațiile necomerciale care pot beneficia de scutiri la plata impozitului pe venit, organele profesionale ale persoanelor care desfășoară activitate profesională în sectorul justiției, care sunt create și funcționează în temeiul legilor speciale, nefiind incluse în această listă.

În același timp, alin. (2) al art. 52 din Cod, stabilește mai multe restricții și cerințe organizațiilor necomerciale, respectarea cărora constituie condiția pentru scutirea de la plata impozitului pe venit de către acestea, după cum urmează:

a) sunt înregistrate sau create în conformitate cu legislația și desfășoară activitate în corespundere cu obiectivele prevăzute în statut, în regulament sau într-un alt document de constituire;

a¹) activitatea economică prevăzută în statut, în regulament sau într-un alt document de constituire corespunde obiectivelor și scopurilor prevăzute în statut, în regulament sau într-un alt document de constituire și rezultă nemijlocit din acestea;

b) în statut, în regulament sau într-un alt document de constituire este indicată interdicția privind distribuirea mijloacelor cu destinație specială, a altor mijloace și venituri rezultate din activitatea statutară sau a proprietății între fondatori și membri ai organizației sau între angajații ei, inclusiv în procesul reorganizării și lichidării organizației necomerciale;

c) mijloacele cu destinație specială, alte mijloace și venituri rezultate din activitatea statutară, proprietatea organizației sînt utilizate în scopurile prevăzute de statut, de regulament sau de alt document de constituire;

d) nu folosesc mijloacele cu destinație specială, alte mijloace și venituri rezultate din activitatea statutară sau proprietatea în interesul unui fondator sau membru al organizației ori în interesul unui angajat, cu excepția plăților salariale sau a altor plăți reglementate de legislația muncii, îndreptate în favoarea acestuia;

e) nu susțin partidele politice, blocurile electorale sau candidații la funcții în cadrul autorităților publice și nu folosesc mijloacele cu destinație specială, alte mijloace și venituri rezultate din activitatea statutară sau din proprietate pentru finanțarea acestora.

Analiza acestor cerințe și restricții ne permite să concluzionăm că organele profesionale ale persoanelor care desfășoară activitate profesională în sectorul justiției **corespund tuturor acestor cerințe impuse organizațiilor necomerciale.**

Astfel, organele de autoadministrare a profesiilor conexe justiției:

1) sunt înregistrate în conformitate cu legislația și desfășoară activitate în corespundere cu prevederile legale, în corespundere cu obiectivele prevăzute în statut sau regulament;

2) activitatea economică prevăzută în actele de constituire corespunde obiectivelor și scopurilor prevăzute de acestea și rezultă nemijlocit din aceste acte.

În acest sens, subliniem că organele de autoadministrare a profesiilor conexe justiției nu au drept scop realizarea profitului și desfășurarea activității de antreprenariat, fiind organizații constituite prin lege în scop de autoadministrare a profesiilor conexe justiției;

3) mijloacele și veniturile rezultate din activitatea legală sau statutară, proprietatea organului profesional sunt utilizate în scopurile prevăzute de lege, statut sau de regulament;

4) folosesc mijloacele acumulate în interesul consolidării profesiei, inclusiv dezvoltării exponenților respectivelor profesii;

5) sunt apolitice, nu susțin partidele politice, blocurile electorale sau candidații la funcții în cadrul autorităților publice și nu folosesc veniturile pentru finanțarea acestora.

Prin urmare, în condițiile în care organele de autoadministrare a profesiilor conexe justiției îndeplinesc toate cerințele impuse organizațiilor necomerciale pentru scutirea de impozit pe venit, prevăzute la art. 52 alin. (2) al Codului fiscal nr. 1163/1997, impunerea acestora cu impozit pe venit constituie un tratament diferențiat fără o justificare obiectivă în raport cu regimul fiscal aplicat organizațiilor necomerciale, întrucât din punct de vedere al organizării acestora ar putea fi asimilate organizațiilor necomerciale, indicate la art. 52 alin. (1) al Codului fiscal.

La pct. 27, în dispoziția de modificare, îmbinarea de cuvinte „al treilea enunț” se va substitui cu cuvintele „al treilea alineat”.

La pct. 28, cu privire la completarea art. 88 cu alin. (1¹), este de menționat că renumerotarea nu se admite în cazul completării actului normativ cu noi elemente structurale, caz în care noul element structural preia numărul alineatului după care acesta urmează, cu atribuirea indicelui numeric corespunzător.

Alin. (6) propus pentru completarea art. 88, necesită a fi reformulat, or, din cuprinsul respectivului ar deriva impozitarea raporturilor dintre persoana juridică și administrator și nu a venitului (salariu) ca rezultat a activității.

La pct. 38, dispoziția de completare a art. 119 pct. 7) cu lit. a¹), se va expune după cum urmează: „punctul 7) se completează cu litera a¹) cu următorul cuprins:” urmată de redacția indicată în proiect. În cazul operațiunii de completare cu un element structural nou se va utiliza sintagma „... se completează cu ... cu următorul cuprins:”. Suplimentar în vederea utilizării unui limbaj constant, uniform și corespunzător terminologiei folosite în cuprinsul Codului fiscal (art. 119 sbp. 7)) se va revedea termenul „tutun reconstituit”.

La pct. 41, dispoziția de modificare se recomandă a fi expusă după cum urmează: „40. La Anexa nr. 1 din Titlul IV:”.

Nemijlocit amendamentele la anexă se vor reda după următoarea formulă:

„la poziția tarifară „ex. 2404” coloana a cincea și a șasea, textul „1450,48 lei” și textul „1595,53 lei” se substituie cu textul „1377,96 lei”, respectiv „1515,75”. Recomandarea este valabilă și în cazul modificării pozițiilor tarifare „ex. 2404” și „240412000”.

La pct. 57, cuvântul „Codul” se va exclude ca fiind inutil (obiecție valabilă în toate cazurile similare). Totodată, în contextul în care pct. 1 din proiect prevede substituirea cuvintelor „încălcare fiscală” cu cuvintele „încălcare a legislației”, se va revedea sintagma „încălcării fiscale” din cuprinsul alin. (1) al art. 215¹.

La pct. 61, aferent completării art. 226¹¹ alin. (5) cu o nouă literă, se va revizui numerotarea ei, deoarece este indicată greșit.

La pct. 70, la art. 249 privind completarea alin. (1) cu lit. d) care prevede drept tip al deciziei ce poate fi pronunțată privind „modificarea/rectificarea deciziei asupra cazului de încălcare a legislației fiscale”. Deși proiectul vine să completeze cu respectivele tipuri de decizii asupra cazului de încălcare a legislației fiscale, apare incertitudinea asupra căror cazuri (temeiuri) se vor emite deciziile de modificare și decizii de rectificare, în lipsa unor norme regulatorii.

La pct.78 majorarea cuantumului obligației fiscale în sumă de peste 250000 de lei – pentru persoane juridice și peste 125000 de lei – pentru persoane fizice, condiție a posibilității contestării actelor administrative ale Serviciului fiscal în cadrul Consiliului de soluționare a disputelor, la 335000 de lei – pentru persoane juridice și peste 170000 de lei – pentru persoane fizice, nu își găsește fundamentarea în nota informativă, respectiv, nu poate fi dedus raționamentul unui astfel amendament.

La pct. 93, conform uzanțelor, textul „a), b), c), d), e), f), g), h) i) și j)” se va substitui cu textul „a)-j)”. De asemenea, se va ține cont că poziția nu se abrogă, ci se exclude.

La pct. 98, pentru precizie, dispoziția de modificare se va reda după cum urmează: „97. La articolul 336 punctul 7), cuvântul „axă”, în ambele cazuri, se substituie cu cuvântul „osie”, iar cuvântul „limitele”, în ambele cazuri, se substituie cu cuvântul „dimensiunile.”. Obiecția este valabilă pentru toate cazurile similare.

Art. X- modificarea Legii nr. 302/2017 cu privire la Serviciul Vamal:

La pct. 1, cu referire la modificarea lit. a) și b) al alin. (3) din art. 15, se vor aduce în concordanță cu art. 25 alin. (2) lit. a), conform căruia „Funcționarul public nu este în drept să desfășoare alte activități în cadrul autorităților publice” și cu alin. (2¹) al aceluiași articol, care prevede că „Funcționarul public nu este în drept să desfășoare activitate de întreprinzător, cu excepția deținerii calității de fondator al societății comerciale, cu condiția că domeniile de activitate ale acesteia nu sunt în legătură directă sau indirectă cu atribuțiile exercitate în calitate de functionar public potrivit fișei postului.”

La Art. XI – modificarea Codul vamal nr. 95/2021:

Pct. 1 se va exclude din proiect, luând în considerare faptul că amendamentele respective se regăsesc la pct. 17, 18, 37-39.

La pct. 2, cu privire la completarea cu pct.63¹) și 65¹), modificările se vor expune separat.

La pct. 4, referitor la alin. (4¹) al art. 12, textul „(eliberată de Agenția Servicii Publice)” se va exclude prin prisma alin. (4) al aceluiași articol, care prevede

eliberarea licenței pentru activitatea de broker vamal de către Agenția Servicii Publice.

Impunerea Agenției Servicii Publice de a verifica, spre exemplu, întrunirea condiției prevăzută la lit. f) din art. 15, și anume dacă brokerul vamal are angajat cel puțin o persoană care va efectua formalitățile vamale nu își găsește fundamentarea juridică. Obiecția este valabilă și pentru lit. b) și c).

Pentru eliberarea unei licențe, legea prevede expres lista exhaustivă a documentelor care se anexează la cerere (declarație), taxa și cuantumul plăților aferente, precum și lista exhaustivă a condițiilor a căror neîndeplinire poate conduce la retragerea licenței.

Autoritatea emitentă formează un dosar de autorizare pentru fiecare persoană care a depus cererea pentru eliberarea actului permisiv, inclusiv prin intermediul serviciilor informatice dedicate sau portalului unic al serviciilor publice, în care se păstrează toate documentele primite de la solicitantul/titularul actului permisiv, precum și copiile de pe deciziile și prescripțiile autorității emitente și/sau ale organului de control respectiv, care se referă la solicitant/titular.

Astfel, în baza actelor prezentate de către solicitantul actului permisiv, autoritatea emitentă **constată** întrunirea condițiilor stabilite de lege pentru eliberarea actului permisiv.

La pct. 15 pentru o bună precizie, se va indica diviziunea articolului în care urmează a fi operată modificarea, or, cuvântul „solicită” se identifică atât la alin. (1), cât și la alin. (3) al art. 102.

La pct. 18, recomandăm expunerea în redacție nouă a art. 140, deoarece se modifică semnificativ. Obiecția este valabilă inclusiv pentru pct. 19 din proiect.

Intervenția prin completarea alin. (3) al art. 319 cu lit. d) nu are tangență cu obiectul reglementat de articolul menționat care prevede termenele pentru încheierea regimului de admitere temporară în cazul mijloacelor de transport și al containerelor.

La pct. 46, fiind supus analizei textul normei de la art. 385, propus în calitate de amendament de către autorii proiectului, se relevă faptul că acesta nu corespunde condițiilor de claritate și previzibilitate a legii, fiind formulat într-o manieră imprecisă și neclară și, respectiv, poate conferi autorităților care o aplică o marjă excesivă de discreție. Prin urmare, norma propusă la art. 385 nu îndeplinește standardul calității legii. La acest capitol, prin analogie, urmează a fi reținute constatările Curții Constituționale care, în *Hotărârea din 17 octombrie 2019 privind controlul constituționalității unor prevederi din articolele 189 alin. (3) lit. f), 307 alin. (2) lit. c), 327 alin. (2) lit. c), 329 alin. (1) și alin. (2) lit. b) și din articolul 335 alin. (1) din Codul penal*, a statuat:

„112. La rândul ei, **condiția previzibilității este îndeplinită atunci când justițiabilul poate cunoaște**, din chiar textul normei juridice pertinente, iar la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe sau cu ajutorul unor

juriști profesioniști, care sunt acțiunile și omisiunile ce-i pot angaja răspunderea penală și care este pedeapsa care îi poate fi aplicată, în cazul încălcării unei norme (*Koprivnikar v. Slovenia*, 24 ianuarie 2017, § 47).

113. Totuși, Curtea Europeană a menționat că, deși certitudinea este dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă (*Del Rio Prada v. Spania* [MC], 21 octombrie 2013, §§ 92, 93). Nevoia de a evita rigiditatea excesivă și de a ține pasul cu circumstanțele în schimbare presupune exprimarea unor legi în termeni care sunt, într-o mai mare sau mai mică măsură, vagi, iar interpretarea și aplicarea unor asemenea reglementări depinde de practică (*Kokkinakis v. Grecia*, 25 mai 1993, § 40). Pe de altă parte, utilizarea unor concepte și a unor criterii prea vagi în interpretarea unei prevederi legislative conduce la incompatibilitatea acestora cu exigențele clarității și previzibilității, în privința efectelor sale (*Liivik v. Estonia*, 25 iunie 2009, §§ 96–104).”

Principiul preciziei legii aplicabile urmărește ca persoanele să cunoască dinainte comportamentele de la care trebuie să se abțină și consecințele la care se expun dacă se fac vinovați de comiterea lor, fapt care presupune ca faptele ilicite să fie definite clar, fără dificultăți de ordin sintactic și pasaje obscure, astfel încât persoanele să poată cunoaște cu un grad rezonabil de previzibilitate acțiunile sau inacțiunile care le angajează răspunderea.

Astfel, exprimarea „sau nerespectarea altor obligații și cerințe prevăzute în acordurile care reglementează originea preferențială a mărfurilor și în legislația relevantă de punere în aplicare a acestor acorduri” este prea largă, fapt ce nu corespunde criteriilor imperative a clarității și previzibilității legii și vine să creeze confuzii, interpretări evazive, abstracte, care ar putea fi greșit aplicate, or formulele generale și abstracte într-un caz concret, pot afecta funcționalitatea legii, aplicarea ei coerentă și sistematică.

La pct. 49, în vederea respectării uniformității stilului actului normativ, textul „31.12.2026” se va substitui cu textul „31 decembrie 2026”.

La pct. 50, ce vizează completarea cu art. 428 după dispozițiile tranzitorii cuprinse la art. 427, considerăm oportună integrarea acestuia, eventual, după art. 426. Modificările aduse actului normativ trebuie să se integreze armonios în actul respectiv, asigurându-se unitatea de stil, precum și succesiunea firească a elementelor structurale. Suplimentar, numerotarea literelor se va revizui prin prisma art. 51 alin. (6) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative.

La pct. 51, cifra „4” se va substitui cu textul „nr. 4”, iar la pct. 52 verbul se va reda la timpul prezent.

La alin. (5) și (7) al art. 8 din Legea nr. 69/2023 privind implementarea prevederilor Acordului multilateral al autorităților competente pentru schimbul automat de informații privind conturile financiare, prevăzute la Art. XIII din proiect, cu referire la cuvintele „sau a reglementărilor stabilite de Ministerul Finanțelor” înaintăm aceleași obiecții privind necorespunderea acestora condițiilor de claritate și previzibilitate a legii, invocate art. 385 din Codul vamal (pct. 46 din Art. XI din proiect).

Nota informativă este sumară, unele amendamente din proiectul legii nu se regăsesc în notă, respectiv, nu reflectă raționamentele inițiatorului și cerințele care au impus intervenția normativă respectivă. De asemenea, în nota informativă se vor prezenta argumentele ce justifică intrarea în vigoare a legii la data publicării, prin derogare de la prevederile art. 56 alin. (2) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, potrivit căruia pentru legile care modifică Codul fiscal, Codul vamal, precum și pentru legile de punere în aplicare a titlurilor Codului fiscal și a legilor ce țin de politica fiscală, data intrării în vigoare trebuie să survină nu mai devreme de 6 luni de la data publicării legilor respective.

La definitivarea proiectului, se va ține cont că la schimbarea unor cuvinte din conținutul textului unui act normativ, pentru exprimarea corectă, se menționează despre substituirea „cuvintelor” respective, iar la schimbarea unor cifre, semne și cuvinte din conținutul textului unui act normativ, pentru exprimarea corectă, se menționează despre substituirea „textului” respectiv.

Secretar de stat

Stanislav COPEȚCHI

Digitally signed by Copețchi Stanislav
Date: 2024.07.01 08:56:58 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

Ex. Nadejda Stavilo
Tel. 0 22 20 14 21